

ΣΑΤΕ / Γιώργος Βλάχος

Οι προοπτικές για το 2011 στον κατασκευαστικό κλάδο

Όταν το Υπουργείο Οικονομικών επαίρεται επειδή παρά την πρόβλεψη περικοπής του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων κατά 11,3% το 2010, τελικά περιέκοψε 12% και άρα, κατά την άποψη της ηγεσίας του, πέτυχε καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα τον προηγούμενο χρόνο(!), τότε ο καθένας αντιλαμβάνεται για ποιες προοπτικές μιλάμε για το τρέχον έτος.

Όταν, τουλάχιστον 79 εταιρείες -3ης έως και 7ης τάξης- από τις συνολικά 652 εταιρείες (ποσοστό 12,1%) έχουν βάλει «λουκέτο» κατά τα τελευταία δύο έτη, ενώ πολλαπλάσιες είναι αυτές που παλεύουν να επιβιώσουν και ένα σημαντικό πλήθος έχει προσφύγει ή σχεδιάζει στο αμέσως επόμενο διάστημα να προσφύγει στις διαδικασίες του άρθρου 99, είναι βέβαιο ότι το μέλλον είναι απολύτως δυσοίωνο.

Όταν το φαινόμενο προσωρινής παύσης εργασιών επειδή το Δημόσιο δεν πληρώνει, τείνει να καταστά γενικευμένη εικόνα των εργοταξίων και οι αποτιμήσεις κάνουν λόγο για συνολικά χρέη του Δημοσίου προς τις κατασκευαστικές άνω του 1,8 δις. ευρώ, οι προοπτικές είναι από το κακό προς το χειρότερο.

Όταν και όσες κατασκευαστικές εταιρείες έχουν ανοικτούς λογαριασμούς με το Δημόσιο, υποχρεώνονται, ενώ δεν εισπράττουν ούτε ένα ευρώ, να πληρώνουν τον ΦΠΑ 23% επί ανεξόφλητων τιμολογίων, αλλά και προκαταβολή φόρου 3% επί των ανεξόφλητων τιμολογίων, τότε οι προοπτικές είναι εξαιρετικά... μαύρες.

Και όταν στο διάστημα Οκτωβρίου 2008 - Οκτωβρίου 2010 έχουν χάσει τη δουλειά τους 80.000 εργαζόμενοι στον κατασκευαστικό κλάδο, το 20% των συνολικά απασχολούμενων έως τότε, ο καθένας αντιλαμβάνεται πως οποιαδήποτε συζήτηση για προοπτικές δεν μπορεί να γίνει σήμερα.